

14 LES REVOLTES DE LONDRES. CRONOLOGIA DELS ESDEVENIMENTS

PERE GRANE

	Background històric
Abril de 1980	Bristol: batuda policial que enfervoreix a l'empobrida comunitat negra. Un dia i una nit de violència, amb 130 detinguts, 19 policies ferits i crema de vehicles i edificis.
Abril de 1981	Brixton: un rumor sobre l'apunyament d'un jove negre per la policia aixeca una multitud de 5.000 persones que s'enfronten a l'autoritat: 365 ferits (300 d'ells, policies), dues nits de disturbis i crema de 150 edificis i un centenar de cotxes.
Juliol de 1981	Toxteth, barri de Liverpool: arrest injustificat d'un estudiant, xocs violents, mort d'una persona, 500 detinguts, 500 policies ferits. La revolta dura nou dies durant els quals es van cremar 70 edificis.
Setembre 1985	Handsworth, barri de Birmingham: arrest que provoca un aixecament i xoc entre les comunitats negra i asiàtica.
Octubre de 1985	Tottenham, barri de Londres: mort d'una dona negra quan la policia registrava casa seva; la protesta de carrer va derivar en la mort de l'agent Blakelock, apunyalat per la multitud.
Desembre 1995	Brixton: mort d'un jove negre custodiat per la policia després d'un robatori. Centenars de protestataris de carrer i 20 detinguts.
	Cronologia Agost 2011
6.08.2011	Mort d'un jove negre a Tottenham crivellat per la policia. El fet, en un barri atabalat per la crisi i les retallades, dona lloc a una onada de revoltes als barris londinencs. Allò que inicialment era una manifestació antipolicial de 300 veïns davant la comissaria central es transforma en revolta violenta.
8.08	El mateix dia que la por arrasa les Borses mundials, comença "la batalla de Londres": la violència, el pillatge i els incendis s'estenen per la capital i es propaguen també a Birmingham, Leeds i altres ciutats. Vandalisme i enfrontaments entre els manifestants i policies antidisturbis, molt virulents a Hackney i Brixton. Els activistes es connecten a través de Blackberries (les quals "permeten emetre el missatge d'on es dona l'oportunitat d'enxampar telèfons mòbils, electrodomèstics o roba esportiva gratis", corresponsal). El primer ministre Cameron suspèn les seves vacances i es posa al davant de la situació.
9.08	
10.08	Londres clareja presa per 16.000 agents i en estat de màxima alerta mentre els comerços tanquen les seves portes al caure la tarda per evitar saquejos. L'anàlisi balística mostra que el jove de Tottenham no va disparar als agents. Al voltant de mil detinguts. La violència pren preu a Manchester (amb incendis de locals i assalts a comerços), Birmingham, Wolverhampton i

11.08	<p>West Bromwich; la policia, desbordada, observa els saquejos. Croydon, a Londres, “zona de guerra” i barri on mor la primera víctima. Centenars de veïns, organitzats mitjançant Twitter, es llancen a netejar els carrers.</p> <p>Cameron, que va trigar tres dies a adonar-se de la gravetat de la crisi: “Farem el què sigui per restaurar la llei i l'ordre”. La violència als carrers sembla disminuir, però són assassinats tres musulmans que protegien unes tendes a Birmingham i un home rep una brutal pallissa en intentar sufocar un incendi en Ealing Broadway i mor uns dies després. Ahmadinejad demana a l'ONU que intervingui i freni “el comportament salvatge” de la policia anglesa.</p>
12.08	<p>El Govern, amb el suport de l'oposició, reforça la seguretat i la justícia per donar un càstig exemplar als mobilitzats. La policia duu a terme batudes massives i divulga les fotos dels violents.</p>
13.08	<p>Entre els acusats de robatori hi ha persones marginades però també joves acomodats, professors i nens, fins a una prometedora atleta de 18 anys denunciada per la seva mare. Cameron nega que els problemes socials siguin l'origen de la crisi: “Són solament delinqüents” (el recolza el 42% de l'opinió pública sondejada).</p>
15.08	<p>El Govern presenta càrrecs contra 800 saquejadors de les 1.700 persones detingudes pels disturbis.</p>
17.08	<p>El Govern rectifica la duresa, thatcheriana, del seu discurs i admet ara que cal integrar a les comunitats marginades. Però Cameron insisteix en la “tolerància zero” i denuncia el “col·lapse social a càmera lenta” del Regne Unit, mentre que el líder laborista Miliband, inicialment molt en la línia de Cameron, subratlla que l'egoisme i la irresponsabilitat no són patrimoni exclusiu dels joves de classe baixa, que segueixen la senda dels banquers i dels parlamentaris corruptes. Sentències exemplificatives i ràpides contra els esvalotadors detinguts, defensades per Cameron i criticades per altres per la desproporció entre delicte i càstig.</p>